

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Стара Загора, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Николай Ил. Уруков

при участието на секретаря Катерина Ив. Маджова
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно гражданско дело
№ 20235500500271 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 - 273 във вр. с чл.124, ал.1 и чл.440 от ГПК.

Въззивното дело е образувано въз основа на подадена в законния 2-седмичен срок по чл.259, ал.1 от ГПК въззивна жалба вх.№ 3045/06.02.2023г. от пълнолетния български гражданин- ищеца Д. В. В. от с.Б., *** против изцяло негативното за него първоинстанционно Решение № 23/13.01.2023г. по гр.д.№ 3996/2022г. по описа на РС- Ст.Загора, като твърди, че то било изцяло незаконосъобразно и неправилно, и било постановено в пълно противоречие със събраните по делото доказателства. Счита, че процесния недвижим поземлен имот в с.Б., ведно с постройките в него, не принадлежи на длъжницата Д. М. Д. от гр.С.З... Твърди, че при постановяване на своето Решение РС изцяло бил игнорирал указанията на ВКС и бил ревизирал влязлото в законна сила Решение по гр.д.№ 309/06.10.2020г. по описа на РС- Ст.Загора. Излага подробно фактически и правни аргументи в подкрепа на оплакванията си. Моли настоящия въззивен ОС да постанови свое Решение, с което да отмени изцяло атакуваното първоинстанционно Решение и да постанови ново такова, като уважи изцяло исквите му претенции против двамата ответника, със законните последици от това. Претендира направените от него по делото съдебни и деловодни разноски пред двете съдебни инстанции. Няма свои нови доказателствени искания пред настоящата въззивна инстанция, за което е представил Списък по чл.80 от ГПК. В този смисъл е и пледоарията на процесуалния му представител-

адвокат.

В законния 2- седмичен срок по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен Отговор на в.жалба вх.№ 6325/13.03.2023г. от първия ответник- търговското дружество „Ф.Г.-*“- ООД, гр.С.З., който счита въззивната жалба на ищеца за изцяло неоснователна и недоказана, заявява, че атакуваното първоинстанционно Решение било напълно мотивирано, законосъобразно и правилно и моли то да бъде изцяло потвърдено, със законните последици от това. Излага подробно своите фактически и правни аргументи в тази насока. Няма свои нови доказателствени искания пред настоящата въззивна съдебна инстанция. Претендира разносните си пред ОС- Ст.Загора, за което представя своя Списък по чл.80 от ГПК. В този смисъл е и пледоарията на процесуалния му представител- адвокат по делото.

В законния 2- седмичен срок по чл.263, ал.1 от ГПК не е постъпил писмен Отговор на в.жалба от втората ответница- пълнолетната българска гражданка Д. М. Д. от гр.С.З... Същата не се е явила лично или чрез процесуален представител, не е взела становище по спора и не е пледирала пред настоящата въззивна съдебна инстанция.

Въззивният съд, след като обсъди направените във въззивната жалба оплаквания, становището в Отговора на в.жалба, мотивите на атакуваното първоинстанционно Решение, събраните по делото пред РС писмени и гласни доказателства, и като прецени приложимите по казуса материалноправни и процесуални норми, както и като проучи задължителната съдебна практика на ВКС по аналогични казуси, въззивният ОС- Ст.Загора счита за изяснено следното :

Видно от материалите по висящото изп.д.№ 399/2019г. на по описа на ЧСИ Р.М.- Ст.Загора първият въззиваем/първи ответник/ „Ф.Г.-*“- ООД е започнал спрямо втората въззиваема/втората ответница/ Д. М. Д. принудително изпълнение за парично задължение, установено с подлежащ на изпълнение съдебен акт/съдебно-спогодителен протокол от 27.01.2016г. по гр.д.№ 2605/2015г. по описа на РС- Ст.Загора/, като принудителното изпълнение е било насочено върху процесния недвижим имот, като собственост към онзи момент на втората въззиваема/втората ответница/ Д. М. Д., тъй като тогава тя се е легитимирила за това въз основа на нотариален договор за покупко-продажба, сключен с въззивника/ищец/ Д. В. В., който впоследствие е бил обявен по надлежния исков ред за нищожен, поради привидност с постановено и влязло в законна сила Решение № 260176/06.10.2020г. по гр.д.№ 309/2020г. на РС- Ст.Загора. Същото е било започнато, разглеждано и приключено без участието на вискателя по това изп.дело- първия въззиваем „Ф.Г.-*“- ООД, гр.С.З., поради което и въззивникът/ищец/ Д. В. В. е предявил процесната установителна искова претенция по специалния ред на чл.440 от ГПК срещу вискателя и длъжника по въпросното изпълнително дело, с цел да прието за установено по отношение на вискателя/първия ответник/, че длъжникът/вторият ответник/ не е бил собственик на процесния недвижим имот, против който е било

насочено принудителното изпълнение в изпълнителното дело на ЧСИ.

Процесния специален установителен иск по реда на чл.440 от ГПК е процесуално допустим, тъй като е бил предявен от едно трето лице, което твърди, че неговите права и законни интереси са били засегнати от принудителното изпълнение срещу него. В този смисъл е и разпоредбата на приложимия по делото иск по чл.435, ал.4 от ГПК, съгласно който може да се предяви отрицателен установителен иск по чл.440 от ГПК във всички случаи, когато са налице предвидените в хипотезата на правната норма предпоставки за това с изключение на случаите, когато спорът за принадлежността на правото е предмет на вече висящо исково производство, съответно е разрешен със сила на присъдено нещо или защитата му успешно е реализирана чрез друг предвиден в закона способ, като в този смисъл е и в ТР № 3/10.07.2017г. по т.д.№ 3/2015г. на ОСГТК на ВКС- София.

В процесния случай първият въззиваем/първият ответник „Ф.г. *- ООД не е бил страна по проведеното и приключило гр.д.№ 309/2020г. по описа на РС- Ст.Загора и постановеното по него Решение няма силата на присъдено нещо пряко него предвид императивната разпоредба на чл.298, ал.1 от ГПК, и правните последици от това решение по това дело не го обвързват по никакъв начин.

С признатата с влязло в законна сила Решение на РС- Ст.Загора симулативност на прехвърлителната сделка между първия и втория въззиваеми/съответно първия и втория ответник/, въззивникът/ищец/ е искъл да бъде прието по отношение на първия ответник/взискател по изпълнението/, че втория ответник/длъжника по изпълнението/ не е бил собственик на процесния недвижим имот, което е видно от установеното с влязло в законна сила Решение по приложеното приключено гр.д.№ 309/2020г. по описа на РС- Ст.Загора, развило се от начало до край действително без участието на самия взискател, който не е бил страна по него. Поради което и на него не може да му бъде противопоставен и обратния документ/контра летар/, доказващ симулацията, тъй като той не съдържа в себе си достоверна дата на издаване.

Не се спори между страните по делото, че възбраната върху процесния недвижим имот е била вписана на 02.09.2019г., а Исковата молба за обявяване на нищожност на договора, с който имота е бил прехвърлен на ответницата Д. М. Д. е била вписана след почти половин година-/на 20.02.2020г./, като и двете са били вписани в Сл.Вп.- гр.С.З... Действително предявяването на установителния иск по реда на чл.440 от ГПК съдържа имплицитно искането за разглеждане валидността и на наложената възбрана, вписана на 02.09.2019г., като по делото не е било установено по никакъв начин същата да е била невалидно наложена, понеже посоченото от Сл.Вп.- Ст.Загора лице, като длъжник, е легитимираната като собственик на имота към този момент- втора въззиваема Д. М. Д.. А самата Искова молба, че тя се афишира като негов собственик на основание на нищожна привидна сделка е предявена в РС- Ст.Загора доста по- късно, едва на 21.10.2020г. и е била вписана в Сл.Вп.- Ст.Загора още по- късно на 19.02.2020г., за да бъде от тази дата евентуално

противопоставима на другите трети за спора лица, каквото се явява втория въззиваем- вискателя по вече образуваното изп.дело с парично притезание.

Не случайно именно съгласно чл.17, ал.2 и 3 от ЗЗД върху недвижими имоти, които трети лица са придобили добросъвестно от приобретателя по привидно съглашение, се запазват, освен ако са били придобити след вписването на исковата молба в местната Сл.Вп. за установяване на тази привидност, като това правило се прилага и спрямо кредиторите на приобретателя по привидното съглашение, които евентуално са били наложили възбрана върху съответния процесен недвижим имот, какъвто е и конкретния случай по делото. Поради което установеното с влязло по- рано в законна сила съдебно решение, че вторият ответник/втората въззиваема/ е придобил симулативно от ищеца/въззивник/ процесния недвижим имот, не може да препятства започналото вече принудително изпълнение за удовлетворяването на първия ответник- вискател по висящото изп.дело.

Поради което и съгласно чл.452 във вр. с чл.453, т.2 от ГПК правата на третото лице се явяват по закон непротивопоставими на вискателя и евентуалните присъединени кредитори, понеже решението по подлежащата на вписване Искова молба/по която е било образувано гр.д.№ 309/2020г. по описа на РС- Ст.Загора/, не е била вписана преди вписване на наложената възбрана върху същия недвижим имот. Следователно тази непротивопоставимост представлява правото на вискателя и другите евентуално присъединени кредитори да се удовлетворят от цената на възбранения недвижим имот, независимо че към датата на принудителното изпълнение той вече не е бил собственост на длъжника по изп.дело, а на друго трето лице.

Предвид горното напълно законосъобразно, обосновано и правилно РС е постановил своето първоинстанционно Решение, с което е отхвърлил предявения особен установителен иск по чл.440 от ГПК. И тъй като двамата ответници/двата въззиваеми/ се явяват по закон само задължителни, но не и необходими другари, следователно не е задължително спрямо тях двамата да бъде установено едно и също правно положение, какъвто е и процесния случай. В резултат на което признатите по съдебен ред законови права на въззивника/ищец/ Д. В. В. по по- рано образуваното, разгледано и приключило гр.д.№ 309/2020г. по описа на РС- Ст.Загора спрямо втората въззиваема/втората ответница/ Д. М. Д. се явяват напълно непротивопоставими на нейния кредитор- първия въззиваем/първия ответник/- вискателя „Ф.г. *- ООД, гр.С.З...

Неоснователни и недоказани останаха във въззивното производство оплакванията на жалбоподателя/ищец/, че при наличие на започнало и неприключило принудително изпълнение за парично вземане, насочено срещу вещ/процесния недвижим имот/, за която той/като трето на изпълнението лице/ отрича правото на собственост на длъжницата по изпълнението, понеже той бил титуляр на пълното вещно право на собственост и което се засяга от изпълнението, в атакуваното му Решение

РС не се бил произнесъл по въпроса кой е собственика на този именно имот. Не се установи и доказва въззивното оплакване, че в обжалваното си Решение РС бил правел някаква ревизия на влязлото в законна сила Решение по поранното приключено гр.д.№ 309/06.10.2020г. по описа на РС- Ст.Загора, с което той е бил признат за собственик на този имота. В процесния случай не е спорен въпроса кое лице към кой момент и съответно в кой интервал от време е бил или е собственик на процесния недвижим имот, а към кои дати са налице официалните вписвания на възбраните, Исковите молби и влезлите в законна сила съдебни актове в Сл.Вп.- гр.С.З... Спрямо което не е налице твърдяното закононарушение в атакуваното първоинстанционно Решение на РС- Ст.Загора.

Поради което настоящия ОС- Ст.Загора следва да постанови своето въззивно решение, с което да отхвърлите изцяло въззивната жалба, като неоснователна и недоказана, и да потвърди атакуваното първоинстанционно Решение на РС- Ст.Загора, като напълно мотивирано, законосъобразно и правилно, със законните последици от това.

Предвид изхода на спора, цялостното потвърждаване на атакуваното Решение на РС, въззивникът следва да бъде осъден да заплати изцяло на първия въззиваем направените от него пред настоящия ОС- Ст.Загора такива в размер на общо 800 лв. за възнаграждение на един адвокат- пълномощник пред въззивната инстанция съгласно представения по делото Списък по чл.80 и чл.81 от ГПК, със законните последици от това.

Настоящото въззивно съдебно Решение съгласно чл.280, ал.3, т.1, пр.3 от ГПК може да се обжалва в 1- месечен срок от връчването му на всяка от страните, с касационна жалба чрез въззивния ОС- Ст.Загора пред ВКС на РБ- гр.София.

Ето защо предвид всички гореизложени мотиви и на основание чл.258 - 273 във вр. с чл.124, ал.1 и чл.440 от ГПК, въззивният Окръжен съд- Ст.Загора

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло първоинстанционното Решение № 23/13.01.2023г. по гр.д.№ 3996/2022г. по описа на РС- Ст.Загора.

ОСЪЖДА Д. В. В.- ЕГН ***** от с.Б., *** да заплати на „Ф.г. *- ООД С.З., ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.С.З., *** направените от него по въззивното дело разноски за възнаграждение на един пълномощник- адвокат в размер на **800** лв./осемстотин лева/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 1- месечен срок от връчването му на всяка от страните, с касационна жалба чрез ОС- Ст.Загора пред ВКС- София.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____